

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 49. Zwinglii doctrina sexaginta septem propositionibus comprehensa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI.

A. C. 1523.

controversias amice componam, quinimo rationes utrinque allegandas lubenti animo auscultabo, nilque definiam, donec Episcopus unacum Sacro suo Senatu sententiam pronunciaverit. His dictis Zwinglius e loco suo surgens, hunc in modum effatus est: novissimis hisce temporibus verbi divini lumen non modo obscuratum, sed hominum traditionibus ferme extinctum fuit, suscitavit tamen Dominus quosdam Viros, qui, ut pristinum splendorem Ecclesiæ redderent, Evangelium in tota puritate sua annunciarunt, ex quorum numero haud infimus ego sum; cum vero velut hæreticus traducer, etsi quinto abhinc anno nil omnino nisi Sacris literis suffultus docuerim, ideo Senatam supplex accessi, ut conventum ageret, in quo de doctrina mea rationem reddere possim.

§. XLIX.

Zwinglii doctrina sexaginta septem propositionibus comprehensa.

Steid. comm.
lib. 3. sub fin.
p. 91.

Zwinglius doctrinæ suæ summam sexaginta sex propositionibus comprehendit, omnesque ab erroribus immunes, necnon Evangelio consonas jactabat: Possunt autem illæ haud difficulter ad sequentes articulos revocari. *I. Ecclesia est communio Sanctorum,*
cujus

cuius caput nullum est præter Christum. Sæcul. XVI.
 II. Omnes traditiones sunt rejiciendæ. III. A. C. 1523.
 Missa non est sacrificium, sed sacrificii in
 Cruce semel oblatis mera commemoratio.
 IV. Nobis extra hanc vitam intercessore
 præter Christum nullo opus est. V. Quo-
 libet tempore quolibet cibo vesci licet. VI.
 Matrimonium ex æquo omnibus convenit,
 Sacerdotibus & Religiosis non minus quam
 ceteris. VII. Non nisi Ecclesia excommu-
 nicationem pronuntiare potest (excluso so-
 lo Episcopo) & hoc non nisi ob peccata pu-
 blica. VIII. Monachorum habitus mera
 est hypocrisis. IX. Potestas, quam sibi Pa-
 pa & Episcopi arrogant, non nisi super-
 bia est, nec in sacris literis & doctrina
 Christi firmamentum habet. X. Cum so-
 lus Deus peccata remittere possit, confessio,
 quæ Sacerdoti fit, non pro remissione pec-
 catorum, sed pro consolatione haberi debet.
 XI. Opera satisfactoria humanæ sunt tra-
 ditiones. XII. Quoniam solus Deus ani-
 marum statum post mortem cognoscit, ideo
 Purgatorium non datur, aut saltem Scri-
 ptura sacra post hanc vitam nullum novit,
 si quis tamen pro mortuis apud Deum pre-
 catur, non damno. XIII. Scriptura de
 Characteribus, quem postremis his temporibus
 in Sacramentis excogitarunt, nil novit.
 XIV. Sacrae literæ alios Presbyteros aut
 Episcopos non admittunt, quam eos, qui
 Verbum Dei annuntiant. Denique cun-
 Hist. Eccles. Tom. XXXIV. T etos

Sæcul. XVI. **A.C. 1523.**
 ctos hosce articulos absolvit, dicens, quod paratus sit ad exponendam suam sententiam, quam de decimis, Ecclesiasticorum redditibus, de statu parvulorum sine Baptismo decedentium, necnon de confirmatione teneret.

In eodem conventu Joannes Faber palam edixerat, non se huc advenisse, ut de ritibus a longo tempore in Ecclesia receptis disputaret, cum hanc in rem expectanda esset definitio Concilii, quod ex Norimbergensis conventus sententia brevi celebrandum foret. Ad hæc reposuit Zwinglius, Veritati ac legi divinæ consuetudo opponi nequit, ac præsens Senatus rem decidere potest, nec Synodum præstolari tenetur, a qua nil proficuum sperari poterit, eoquod moderni Episcopi a veteribus plurimum differant: igitur de rebus hodie controversis Tigurinus Senatus utpote ex Viris doctis, ac valde idoneis conflatus judicare potest, nec minus inter ipsos fideles non pauci tanta ingenii perspicacia præditi reperiuntur, ut facile discernere valeant, quænam pars verum divini Verbi sensum assequatur. Postea Cives adhortabatur, ne diutius in rebus salutem concernentibus dubii fluctuarent, ac tandem tertia omnino vice adstantes ad disputandum provocabat. Differentem excepit Jacobus
 Zim-

Zimmermanius, prælegitque Constantiensis Episcopi edictum, quo usque ad Synodi decisionem veteres Ecclesiæ usus abrogari prohibitum erat, subjunxit tamen, haud ultra huic præcepto morem esse gerendum, sed potius Verbum Dei seclusis hominum traditionibus in sua integritate prædicandum, proin Filibachium ab Episcopo per nefas fuisse captum, eoquod doctrinam a Zwinglio minime diversam in suis sermonibus tradidisset: Joannes tamen Faber Episcopi sui innocentiam vindicare conabatur.

Sæc. XVI.
A.C. 1523.

Reliquum colloquii tempus nonnisi disceptationibus ultro citroque habitis absumebatur; nam declamabat Zwinglius contra invocationem Sanctorum. Faber vero sat prolixum habuit sermonem de auctoritate Ecclesiæ, ac Conciliorum, a quibus veteres hæretici, ac nuperrime Wiclesus, & Joannes Husus, quorum errores resuscitarentur, damnati fuissent. Postea idem addidit, doctrinam de Sanctorum intercessione jam a primis Ecclesiæ sæculis stabilitam, atque omnium Nationum Religione fuisse firmatam, ut proin non sufficiat, contra hanc observationem sacras paginas allegare, sed potius attendendum, utrum illæ rite intelligantur, de vero autem earum sensu cuilibet judicare

Sæcul. XVI care integrum non esse, nec rem aliter
A.C.1523. ac coram cujusdam celebris Academiæ
 Theologis decidendam. Ad hæc sic
 respondit Zwinglius: Concilia errare
 possunt, hinc traditiones & consuetudi-
 nes utut antiquissimæ, nisi sacris literis
 innixæ sint, aboleri debent, cum vero
 Scriptura disertis verbis dicat, quod
 Christus solus sit Mediator, ideo San-
 ctorum invocatio rejicienda est. Ab
 hac quæstione transibat ad Sacerdo-
 tum Cælibatum, indeque nova exorta
 est altercatio inter Constantiensis Epis-
 copi Deputatos, & Zwinglium, Leonium
 de Juda, aliosque Ministros; quælibet
 enim pars suam opinionem pro aris &
 focis tueri conabatur.

§. L.

*Zwinglii doctrina per Tigurini Se-
 natus edictum recepta.*

Sleid. comm.
lib.3. p.91.

Cum vero in hoc conventu Zwinglii
 factio numero ac potentia longe
 prævaleret, Senatus, quamvis ad tanti
 momenti quæstiones fidem spectantes
 minime legitimus Judex esset, nihilomi-
 nus adstantes ad sua redire jussit, totius-
 que negotii discussionem sibi vendica-
 vit, moxque ex plurimorum suffragio
 edictum promulgavit, in quo præcepit, ut
 in toto Tigurino Pago Zwinglii doctri-
 na